تنکي پاڼي

کاڼي ته ورکړه دخپل حسن کتاب
پکې غــــزلې د پښتو جوړ وي

دشعرونو غونډ

محمد طــاهر کاڼي

۱۳۷۹کــــــال

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنکی پاڼې

د شعرونو غونډه

کاڼي ته ورکړه د خپل حسن کتاب

پکې غزلـــې د پښـــتو جوړوي

محمد طاهر کاڼی

۱۳۷۹ل کـــال

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

د مور سپېڅلې، نه هېرېدونکې او ابدي مینې ته ! هغې مینې ته چې له ما سره یې
زما په ختـه کې پښتو ژبه ملګرې کړې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم: تنکۍ پاڼې

شاعر: محمد طاهر کاڼی

چاپشمېر: ۵۰۰ ټوکه

چاپکال: ۱۳۷۹ لمریز/۲۰۰۰ زېږدي کال

چاپځای: مسکو

چاپ وار: لومړی

یادونه: د دې ننبیر د چاپ ټولې رښتې له شاعر سره خوندي دي. د بیا چاپ لپاره یې د شاعر سلا او هوکړه حتمي ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

ځیني ادبي مورخین او نقادان په دې باور دي، چې په ځینو ټولنو کې ناوړه سیاسي، اجتماعي او اقتصادي حالات کله کله د ځینو ښو ادبي جریانونو د پیدا ښت سبب کیږي.

زموږ د هېواد د دوو لسیزو د ناوړه سیاسي، اجتماعي او اقتصادي حالاتو په جریان کې هم په پښتو شعر یو داسې جریان راوټوکېده چې شاعرانو یې د نویوالي خواوو ته تمایل درلود او هڅه یې کوله چې خپل شعرونه د هنر او ښکلا په ګاڼه سمبال کړي. سمبولیزم ته مخه د دې پړاو د زیاتره شعرونو ځانګړنه ده. د دې پړاو شاعران د سمبولونو په انتخاب د تصویرونو په جوړولو کې خپل استعدادونه ازمایي، تجربې کوي او ورځ تر بلې د تصویرونو او د سمبولونو په غوره کولو کې پیاوړي کیږي، نوښت او تازه ګي د دې ډلې پر شعرونو وزرونه غوړول.

د دې ډلې سر لاري: اروانښاد اسحق ننګیال، عارف خزان، پیر محمد کاروان، احمد تکل، کاوون توفاني، لطیف بهاند ، محمد اصف صمیم او ځیني نور شاعران دي.

د دې ډلې شعري تجربې زموږ د ځوان نسل مخې ته پرتې وې او ډېرو ځوانو شاعرانو په خپلو شعرونو کې دغو نویو تجربو ته په پاملرنه د هنر خواته زیاته توجه وکړه او اوس موږ په خپله فرهنګي حوزه کې په لسګونو داسې ځوان او تنکي ځوانان شاعران لرو چې غزل، نوي او ازاد شعرونه یې د شعریت په ښېګڼو پوره دي. له ولسي او ولسي ډوله شاعرانو پرته د نورو هغو په مجموعو او متفرقه شعرونو کې د شعرونو تله پر نظمونو درنه ده. تر کومه ځایه چې زما مطالعه ده په دې روان پېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې زموږ د ځوانو شاعرانو په اثارو کې تشې منظومې ډېرې لږ موندی کیږي او د دوی اثار د شعر او سني لوازم لري او دا بهیر نور هم د پرمختیا پر لور روان دی.

زموږ ځوان شاعر محمد طاهر کانی، چې هم ښه هنرمند دی، هم ښه اواز لري. د سندرو په ویلو کې هم ښه استعداد لري. په اروپایي ادبیاتو کې د مطالعې خاوند دی. روسي ژبه یې د کمال ترحده زده ده. له دې برسېره ژورنالیستیک استعداد ورسره مل دی. په ماسکو کې د افغانانو خپرېدونکې د «کابل» جریده هم د ده په مسولیت خپریږي.

د دې ټولو کارونو تر څنګه ښاغلی کانی یو ذوقمن شاعر دی. د پښتو د معاصر دوران د سرلارو استادو شاعرانو لکه: اکاډمیسین لایق، استاد شپون، عبدالباري جهاني او نورو د اثارو د مطالعې تر څنګه یې د ځوان نسل د مبتکرو او ښو شاعرانو د مجموعو او متفرقه شعرونو مطالعه هم کړې ده او د دغې مطالعې په مرسته یې خپل شعري ذوق ښه صیقل کړی دی. دی په خپلو ویناوو کې د شعریت غوښتنې پالي او د نوښت خواته هم هڅه کوي.

ما د ښاغلي کاني د شعرونو او نظمونو لومړنۍ مجموعه «تنکۍ پاڼې» وکتله. دی زیار باسي چې حتی زموږ پر هېواد د روان ناورین ځینې نادودې په خپلو پاړکو کې په هنري ډول راونغاړي. په ځینو غزلو کې یې هم هنري خوځښت لیدل کیږي.

ما د دې مجموعې له ځینو غزلو او شعرونو او د ځینو هغو له بیتونو خاص خوند اخیستی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مثال په ډول د مجموعې د «زخمي کيږدۍ» او «اتڼ» په ټوټو کې شاعر د پښتنو د کليوالي او کوچياني ژوند دې دوو توکو ته د هېواد له دې اوسنيو ناوړه پېښو سره په ارتباط کې په خپلو ويناوو کې ځای ورکړی دی. د دې دوو ټوټو ځينې ځانګړې بيتونه پياوړی شعريت لري. په ښو انځورونو پسولل شوي او تخيل يې هم ښه دی. د «زخمي کيږدۍ» نومي پاړکي دا لاندې بيتونه زما خوښ دي:

د تصور په صحرا وينم سوي سوي بوټي

دا کوچۍ مېنه مې غمجنو شنو لوګو اخيستې

يتيمه کړيکه مې تر غوږ د ماشومانو شوله

د کيږدۍ سيمه بوږنوونکو انګازو اخيستې

چيرته په لاره کې خپلۍ د بريتورو وينم

د خيال سدرۍ يې له لونګۍ سره لمبو اخيستې

چاته به ګوري د کوچۍ پېغلې غمجنې سترګې

چې پېغله مينه يې اوس اوښکو ليونو اخيستې

د غم ګوليو زخمي کړې د کيږدۍ لاسونه

د ګودر غاړه ماتو شويو شنو منګو اخيستې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په پوه د ښاغلي کاڼي شعرونه د هنري تابه پر لور ګامونه اخلي. دی په دې هڅه کې دی چې د شعریت ټول اساسات خپل کړي او نوښت ته په خپلو شعرونو کې پرورښت ورکړي.

زه هیله لرم چې ښاغلی کاڼی تل د نوښت تلوسه ولري، ښکلي او نوي انځورونه جوړ کړي، او تل دې د عالي تخیل د نیلي پر وزرو سپور وي.

دا بله هیله له دغسې شاعر نه لکه کاڼي کېدای شي چې دی ځان له تقلید نه وژغوري، دا ځکه چې تقلید هنرمند د ابتذال خواته راکاږي. هنري استعداد او ذوق یې وده نه کوي او له تلاښه نه یې منع کوي.

د ښاغلي کاڼي د هنري استعداد د لا غځونې او د تقلید نه د ځوان پښتو شعر د ژغورلو په هیله.

په درناوي

زلمی هېوادمل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سریزې په ځای

کانې د کمرو ومه تا پورته کړم

سترګو پښتنو ته دې کجل شومه

بهاند

ډېر وخت کیږي چې زما مخې ته د ښاغلي محمد طاهر کانې د شعرونو ناچاپه نسخه پرته ده. هغه ماته ښاغلي شاعر راسپارلې ده چې پر هغې څه ولیکم. په رښتیا سره هغه مې څو څو ځلي ولوستله، کله وایم چې راځه څه پرې ولیکه او کله زړه راته وایي چې ترې تېر شه. مګر د ښاغلي کانې پرله پسې پوښتنو، چې څنګه شوه؟ اړ شوم چې څه د نورو شاعرانو کتابونه او څه خپل یادښتونه وګورم او دا لاندې څو کرښې د ده په دې څه پخو او څه ناپخو شعرونو ولیکم. ما غوره وګڼله خپله لیکنه د ده د دې شعري جونګ په دې شعر راپیل کړم:

اخلمه په زړه کې د موسکا تصویر

سترګو د نازونو د ادا تصویر

پریوته نظر مې په پیۍ مخو کې

اخلم یې له سترګو د مینا تصویر

ګورمه اییني ته د نظر د یار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکاري پکې زما د تمنا تصوير

کوم يو انځورگر باندې تصوير کړمه

ستا د سپينې غاړې او ملا تصوير

راشه پر سينه مې سينه کېږده لږ

جوړ به کړو د زړونو د درزا تصوير

نو کله چې يو څوک د زړونو درزا اورېدلی شي او هغو نه تصوير جوړوي، هغه څوک چې د ښکلو په سترگو کې د خپلې ورکې تمنا تصوير پيدا کولی شي، هغه څوک چې د ژوند په غم اباد کې فکرونه د ښکلي خيال په لور ياغي کوي، هغه څوک چې په دې غم اباد کې يوې موسکا ته د مينې کور جوړولی شي، هغه څوک چې د ستم اوږده لاسونه د هر چا له گرېوانه لنډولی شي، هغه څوک چې د باغ له اوږو نه د سپينو واورو پر ځای سره گلان رازرغونولی شي، هغه څوک چې وخت د تمباکو په شان د چلم يو کش او يو دود کوي چې د غم په زړه غم راشين کړي، او هغه څوک چې نورې ډېرې داسې له نوښت نه ډکې چارې کوي، لوستونکي د هغو په ښکلا حيرانوي، په تورو او کلمو کې د انساني روح د نازولو او پاللو لپاره نه انځورېدونکې شېبې راانځوروي او په نه تکرارېدونکي ډول هغه په کلمو کې رانغاړي، نو کولای شو هغه شاعر وگڼو. هغه مصور وگڼو او هغه انځورگر. نو زه هم ځان ته دا اجازه ورکوم، چې کانې صاحب په پښتو ننني ادبي بهير کې په ډېر ځنډ او ښکلا سره يوه نوې پېل کېدونکې څېره وگڼم او حتی ځينې غزلې او نوي شعرونه يې پاخه پاخه شعرونه، چې د يوه پوره شاعر طبيعي زېږنده ښکاري. تر دې نه برسېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ده ددې شعري جونګ په لوستلو لوستونکي کولی شي ځینې داسې ترکیبونه او نوي ژبني جوړښتونه پیدا کړلی شي چې پخپله د شاعر کانې وي: د غم په زړه کې د غم شنه کول، د زړونو د درزا تصویر، روڼ تنکي نظر باندې ویشتل، د موسکا کور، په عقل کې د اغزو کرل، د ستم اوربده لاسونه، د باغ په اوږو لاسونه، د باروتو د بلا خپېه، د تورو د ېوالو غاښونه، د سکروټو لپه، په لمر د تورو شپو حلالول، د ځنګل ځنې، د شپېو حلالول او نور نور نوي ترکیبونه، چې د وخت نه تکراربدونکې شپېې شاعر پکې مروړلې او ابدي کړې دي. ښه به دا وي چې دلته د شاعر هماغه غزله راغبرګه کړو چې د همدې یادو شویو ترکیبونو زیاته برخه پکې لوستلی شو:

سا مو لوګی چې بند په بند تېروي

سینه سکروټو کې څه ژوند تېروي

زموږ د تورو د ېوالو غاښونه

دا سره اورونه په څه خوند تېروي

وخت د باروتو د بلا خپېې ته

ډ کې منګولې په ښه شخوند تېروي

خپله په سرو وینو کې غرق تر ستوني

بل ته ټول عمر دوی په پند تېروي

ډ برین زړونه، ډ برینې سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

توري لوخړې په اېلبند تېروي

څه سرې خورې د وخت ټوکې شولې

ژوندي سرونه لکه قند تېروي

د کاڼي لکه هغه شان چې يې تخلص طبيعت ته نږدې دی، شاعري يې هم لکه کوچياني ژوند ، لکه دده د همژبو ژوند طبيعت ته نږدې، همګامه او په هره غزله، شعر او نظم کې يې وينو چې د کوچاني ژوند ننبې سر راپورته کوي، نو ځکه دده په شعر کې دغه لاندې توري او کلمات په تکرار سره ليدلی شو: غر، صحرا، باد، باران، وربځ، طبيعت، باغ، مليار، ونه، چنار، چمن، ګل، اغزي، غوټۍ، څانګه، لونګ، مينه، وږمه، شبنم، لوګی، سيند، دره، لمر، ځنګل، للمه، سيلاب، کاروان، اس، کيږدۍ او نورې ډېرې داسې ژوند او طبيعت ته نږدې چې دا ټولې د هغه د ځانګړې ژوند انځور باسي. د ساري په توګه موږ کولی شو چې يوازې د خړ کلمه په بېلابېل ډول په لسګونو واره د ده په جونګ کې ولولو. ده دا کلمه په دې لاندې ډولونو سره استعمال کړې ده: خړ، خړه، خړې، د خړو خړو خلکو، خړو کورونو، خړه ماڼۍ، خړه زنده ګي، خړې دښتې، خړې اوبه، د خړو غرونو، خړ مزل، خړې لارې، چې دغه خړوالی نه يوازې دده توان د يوې کلمې په بېلابېل ډول استعمال کې ښيي، بلکې دا دده د ژوند ، د ده د ماشومتوب، د ده د تنکي زلميتوب او د ده د سرنوشت بيان دی چې په ځانګړې توګه دده د ځوانۍ د تجربو نه وروسته په شعر کې تصوير پيدا کوي، انځوريږي او بيان مومي. نو دلته هغه خبره حقيقت پيدا کوي چې د شاعر توان په دې کې دی چې دی له هغو تورو نه، چې نورو ته ساده او تش توري بربښي سره له ټول ساده والي يوه نوې ښکلايزه مانا پيدا کوي، هغو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوی احساس، عاطفه او نه بیانېدونکې ښکلا وربښي. البته زموږ شاعر هم په دې برخه کې هڅې کړې دي:

کبوتی کاروان

په اوږده لاره کې په شپو واوښتو

په بې سحره شوګیرو واوښتو

موږه سپاره وو د شپبو پر اوږو

مودې شوې ختمې په کلو واوښتو

په څه بې لارو مزلونو سر شو

ګلونه سوي، په اغزو واوښتو

للمو شپبو ته مو باران غوښتلو

خو په سیلاب د وینو سرو واوښتو

موږه د بخت پر اس وو زین تړلی

لکه چې اس نه وو په خرو واوښتو

موږ له کاروان سره په لاره لوټ شو

په لویه لاره کې په غلو واوښتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاغلي کاڼي په دې مجموعه کې د غزل په ښه شعرونه ډېر لیده کیږي او شاعر په دې ډول شعر کې ځینې ځینې ځایونه ښه لاس هم لري. دی په غزل کې غواړي پخه تجربه وکړي، خو داسې ښکاري چې د خیال وزرونه یې کله کله د غزل په اوچت اسمان کې کمزوري کیږي، خو بیا هم د ښکلا تر څوکو ځان رسولی شي. نظمونه یې ماته داسې ښکاري چې غواړي د پخېدو خواته ولاړ شي. په ازاد شعر کې کله کله بې ساری تخلیق کوي:

ناجوړه لار

زموږ د سترېو سترېو هیلو

ارمانونو لارې،

سپېره ټېپونه سرې سینې پورې

کتار تړلي

زموږ د زړه د لویو غرونو

د غرور غبږه کې یې

د مایوسۍ چاړه ټومبلې نېغه

اوس زموږ سترې هیلې

ګوره دعا کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسمان ته گوري

گوندې چې خدای یې کړي دعا قبوله.

ځلوریزې یې په مجموعه کې ګوته په شمار دي، خو ښایسته.

په وزن، قافیې، ادبي صنایعو او د شعر په موسیقۍ یې دلته څه نه وایم خو دومره ویلی شم چې قافیوي عیبونه پکې لږ تر لږه په هره غزله کې لکه ستم زموږ په وطن کې سر راپورته کوي چې دا جلا بحث غواړي او جلا خبرې.

د خپلې ځوانۍ فصل کې د مینې کرښې وینم

یو بشپړ پسرلی مې له ګلونو څخه ډک دی

د ستمګرو په ککره د کاڼي د لګېدو په هیله

لطیف بهاند-مسکو

د ۲۰۰۰ ز کال د اګست لومړۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتابتون

د فکر لوی کتاب مې له رازونو څخه ډک دی

د ستړي ژوند له لويو کاروانونو څخه ډک دی

په هره يوه پاڼه يې تصوير دی د يادونو

د خړو خړو خلکو له مخونو څخه ډک دی

راغلې پکې ډېرې دي کيسې د حسرتونو

د سويو اسويلو له حسرتونو څخه ډک دی

د لويو اوږدو لارو يوه لويه منظره ده

کېږدۍ سره يو ځای خړو کورونو څخه ډک دی

د خپلې ځوانۍ فصل کې د مينې کرښې وينم

يو بشپړ پسرلی مې له ګلونو څخه ډک دی

د فکر د کتاب پاڼې چې اړوم پوهېږم

يو کور د تصور مې کتابونو څخه ډک دی

اوکراين-لووف

۱۹۸۷ زکال

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماتې نغمې

ځي مې اسویلي په غمخانو پسې

بیا په غم ځپلو قدمو پسې

لار کې د غیرت چې خیري شوي دي

ګرزي اوس په هغو ګرېوانو پسې

چیرته د زخمي ژوندون پر لار درومي

ویني څڅېدلې منزلو پسې

لاره کې مو پښې د منزل ماتې کړې

ستړي مزلونه شوه سپېدو پسې

نن د نیمې شپې د رباب غږ نشته

ماتې نغمې نه ځي په پردو پسې

اوکراین-لووف

۱۹۸۷ز کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

خړهماښې

زموږه په وطن کې چې د نورو حسابې ده

زموږ په غمگینۍ کې یې خوشاله خوشالي ده

زموږه د غیرت شمله بار وتو توره کړې

اشنا په دې غیرت کې عجیبه غوندې ځواني ده

په ډاگه راته وایه، دا نو څه مانا لري اوس

چې ژوند مو سر تر پایه د پردیو قرباني ده

ماښام شي او سحر شي، ژوند هماغسې روان دی

په ښار او په کوڅه کې مو څه خړه زندگي ده

پښې لوڅي، ببر سري مو د غم پر لاره درومي

د کونډې زمانې مو له گرېوان سره یاري ده

زموږه خړو دښتو ته مجنونه راژوندی شه

نن دلته د لیلا خړه ماښې کې تباهي ده

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ ز کال فبروري

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د حسن په محفل کې اداګانې نڅېدلې

ادا سره نازونه، موسکاګانې نڅېدلې

د ښکلو وې نڅاوې، د سرو سترګو سترګکونه

نشه کې د مستانو حیاګانې نڅېدلې

شپېبه وه د رندانو او د ویر دنیا وه رنګه

په منځ کې د جامونو میناګانې نڅېدلې

اغېز د عاشقۍ نه وو ، پر زړه مې غم راخور وو

زما د زړګي غم ته خنداګانې نڅېدلې

زه ورغلمه کاڼي ته ترې و مې کړه پوښتنه

په زړه کې یې تر اوسه سوداګانې نڅېدلې

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ زکال مارچ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مین پسرلی

شین پسرلی دی په راتللو مین

زړګی زما دی په سرو ګلو مین

مینې وربخې طبیعت ته ژاړي

باران د غره په ښکلولو مین

ګل د غوټۍ په زړه کې رنګ ووروي

دی د شبنم په نازولو مین

ستوري د شپې له خوبه خوند اخلي

سحر د لمر په راختلو مین

د مازدیګر په طلایي نظر کې

زلمی چنار شو په شنو ولو مین

سیند د درو سینه کې ګوتې وهي

لکه ماشوم وي په رودلو مین

لکه شاباز د ربابي ګوتو کې

قلم زما شو په غزلو مین

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ز کال اپرېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار ته

تا اېښې د عمر پر اوږو قدم

ځکه ږدې پر لاره په ورو ورو قدم

ستا د لاس لرګی زه بختور ګڼم

ستا سره په څنګ ږدي په کلو قدم

ستا د ځوانۍ وخت مې تل په یاد راځي

تل دې اېښوده پر لارو ښو قدم

ته چې بریتور او شمله داره وې

هر قدم دې وو د پښتنو قدم

تېره دې ځوانۍ شوه، اوس سپین ږیری شوې

نه ږدې ستا رباب اوس په نغمو قدم

ستا عمر دې ډېر وي، تل ژوندی اوسې

لاس کې ښکلوه دې د تسپو قدم

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ زکال مارچ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوماري شپې

د زلمیتوب خوماري شپې ټولوم

له مستۍ مینې نه نشې ټولوم

شوې بې حسابه د دې ځای معشوقې

ټولې د زړه خواته نږدې ټولوم

گوره نظر چې یې په ما لگي تل

خود به یې سترگو نه پیالې ټولوم

ما د بیلتون کلي ته واچاوه اور

وصله له پښو دې زولنې ټولوم

سبا سحر ته ښه راغلاست وایمه

د رڼا کور نه شوگیرې ټولوم

شیخه پر تا دې بده ونه لگي

زه له پيـ مخو نه بوسې ټولوم

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ز کال مارچ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاغیتوب

موږه د ژوند د کلي ور ماتوو

په خپله مېنه کې ټټر ماتوو

د خپل شکېدلي، ځیري ځیري ګرېوان

تنۍ د اوښکو په نظر ماتوو

موږه د باغ د تږو تږو ونو

تنده د وینو په تبر ماتوو

پخپله پوه نه یو چې څه کوو موږ

تېره په لاس کې او خپل سر ماتوو

موږه سرکښه د پېړۍ لیونیان

د وخت په خېټه کې خنجر ماتوو

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ ز کال اپرېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نن دې بيا محبوبې د وختونو غېږه خلاصه کړه

ستا د حسن بڼ د بهارونو غېږه خلاصه کړه

ماتې دې شپې کړې په راتګ د انتظار زړه کې

تا چې زما د ځوانو اميدونو غېږه خلاصه کړه

جوړې دې غوټۍ کړې د ښايست د اننګو د باغ

نن دې هر قدم کې د ګلونو غېږه خلاصه کړه

پيغله مسته خوله دې رانږدې کړله چې کښناستې

شونډو کې موږ دواړو د رنګونو غېږه خلاصه کړه

ستا د شا تنۍ مې د خومار په ګوتو پرانيستې

سپينه دې د مستو هوسونو غېږه خلاصه کړه

لاس چې مې نن ستا د سرې سينې په خوله وښوييد

کاڼي ته دې بيا د پالنګونو غېږه خلاصه کړه

اوکراين-لووف

د ۱۹۸۸ ز کال اپريل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مات جام

د وخت د تورو وربځو دې مجال ته ګوته نیسم

چې کاڼي وورويي په بل دې سوال ته ګوته نیسم

یو څو سپیره ډاګونه یې په موږ نه دي لورولي

راغلی دی اوس وخت ځکه دې حال ته ګوته نیسم

په مخ کې د هر چا چې مداري غوندې څرخیږي

اخر به شي رسوا چې زه دې فال ته ګوته نیسم

د خړو اوبو ګوټ چې په مات جام کې راته نیسي

دا ځکه هم ساقي او هم کلال ته ګوته نیسم

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ ز کال اپریل

(c) ketabton.com: The Digital Library

پولادي سينه

پر دې سينه باندې انځور دي د هر يون ګامونه

د سکندر او د چنګېز د هر شبخون ګامونه

کور د زمريانو کې ګيدړ ته څه حاجت نشته دی

لاره کې وينم نابلده ناميمون ګامونه

چې د تنکيو هيلو زړونه يې ذرې ذرې کړه

اخر به مات شي نيمه لار کې د جنون ګامونه

دا ليونی د زمانې طبيب ته ورولئ لږ

په هر قدم کې ورانوي چې د روغتون ګامونه

د تور لحد لاره به ونيسي، تورمخی به شي

زموږ په کور کې ماتوي چې د ژوندون ګامونه

چې مې وطن کې بريتور او شمله ور او سيږي

چليدی نه شي د نااهلو د قانون ګامونه

اوکراين-لووف

د ۱۹۸۸ ز کال مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوځې

پټه ده ورکه د اختر د کوځو

بېګانه ښکارو په نظر د کوځو

د سرو نکریزو چېرته پته نشته

یوازې وینو سور ځیګر د کوځو

خوښي زموږ له کوره کډه وکړه

دروازې خلاصې سراسر د کوځو

دلته بریتونه په سرو وینو رنګ دي

نن ټپي شوی شمله ور د کوځو

پر سپینه ورځ یې زموږ کش کړه ماشه

ځومره سپین سترګی شو خطر د کوځو

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ ز کال اکتوبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټګمار

وران مو د وطن کلی او ښار ګڼه
جوړ راته راغلی یو ټګمار ګڼه
زما د کور لمبو ته چې پکی وهي
دا واړه لاسونه د اغيار ګڼه
خپټه يې زما پر اوږ ا ايښې ده
توره اشتها د سره ښامار ګڼه
چا ورسره خوله د جوال ونيوه؟
زما د هيلو غله سره يې يار ګڼه
زما د کلي زړه کې چې چړې وهي
دا د دې خوني شوروي کار ګڼه

اوکراين-لووف

د ۱۹۸۸ ز کال اکتوبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې

څنګه ژر راغی بې وخت زمان د اوښکو

چیرته ولاړو مورږ درمان د اوښکو

د انسان د ژوند فضا شوه تکه توره

شو راښکته ناڅاپي باران د اوښکو

چې پر زړونو به نغمې د پسرلي وې

اوس يې ځای ونیو ظالم خزان د اوښکو

په هر ځای کې کوکې جګې شوې له غمه

په وحشت کې دی ولس حیران د اوښکو

لور تر لوره د جګړو اورونه بل شوه

شو په سترګو کې مشکل ګوزران د اوښکو

د یتیم په برخه نه شو نور څه پاتې

په نمجنه لاره شو روان د اوښکو

خونړۍ شوله د ژوند حسرتي سیمه

پکې درومي تل مدام کاروان د اوښکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما که ثیري خپل ګرېوان له ډېره غمه

شو مې اوښکو ته خالي مېدان د اوښکو

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ ز کال ډیسمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

واوره زما د امیدو غزله

د زړه د زنګ د ورکېدو غزله

پکې رنګین غوندې اهونه شته دي

هم د رنګینو اسویلو غزله

چې لکه ناوې ښکلې کړې مې ده

د ښکلو سترګو ، اننګو غزله

چې پلوشې پکې د حسن بریښي

د تورو زلفو د وربمو غزله

پکې غربیږي بت پرسته مینه

د ځوانې مینې د وختو غزله

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ ز کال ډیسمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې هر نظر دې له لمبو جوړوې

سينه کې اور مې د اسرو جوړوې

څه ساحري دې په موسکا کې پټه

چې پسرلی پر اننگو جوړې

چاته بانه چاته چړې د زړونو

عجب نوښت دې پر لېمو جوړوې

کاڼي ته ورکړه د خپل حسن کتاب

پکې غزلې د پښتو جوړوي

اوکراين-لووف

د ۱۹۸۹ زکال مئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلاربه عقیده

زموږ د کور په منځ کې یوه شپه وه لنګېده

پردۍ غوندې بې وخته مېلمنه وه لنګېده

زموږ د حالت سترګې وې بې ځایه غولېدلې

تګماره د بل کلي نه جوپه وه لنګېده

یو چا ورته بې ځایه، بې موجبه خوشالي کړه

په اصل کې د خلکو اند ېښنه وه لنګېده

یو څو د پردي عقل لیوني ورنه پیدا شول

د شپږو میاشتو بلاربه عقیده وه لنګېده

زموږه د ختیځ د ګړۍ بند نه وو شکېدلی

بې وخته د شمال یوه بانه وه لنګېده

د ژوند په برخلیک یې تل د بل چړچې کولې

خونخواره چې راغلې یوه موده وه لنګېده

د ظلم او ستم یوه بلا وه امیدواره

په خوا کې د هر چا چې به پرته وه لنګېده

(c) ketabton.com: The Digital Library

کابل

د ۱۹۸۹ زکال اگسټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرور سباوون

پر ورکه لار زموږ سحر تللی دی

ښکاري له موږه مرور تللی دی

د خړو غرونو ، خړ مزل وهي نن

ستړی ستو مانه پر سفر تللی دی

د پلوشو د امیدو له کوره

د ارمانو پر لاره لمر تللی دی

د تورو شپو وربندي کاڼي ووري

له توره بخته مقرر تللی دی

ژاړي د پرخو د ښکلا معشوقه

چې له گلپاڼو بې خبر تللی دی

زموږ د کلي سپین سحر سباوون

توري بلا که په نظر تللی دی

کابل

د ۱۹۸۹ ز کال اگست

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتڼ

راته کړې مې يو دوست يوه کيسه وه

د پره ښکلې، په زړه پورې او خوږه وه

کټواز کې يوه ورځ د چا واده وو

جوش خروش د اتڼچيانو پکې ښه وو

ټوله ورځ يې په اتڼ وه ستړي نه شول

لا يې مسته شوله مينه پکې سره شول

تر ماښامه يې وهل دوه درې ډولونه

هم ډولچيانو له مستۍ وهل ټوپونه

شپه تياره شوه، نور نو چا څه نه ليدلو

پر هر لوري چې به چا کله کتلو

نو يو کس د اتڼچيانو له جملې نه

لږ جلا شو د اتڼ لويې حلقې نه

او ورولوېده کاريز ته نابېره

د اتڼ له شوقه مست وو له سحره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې پوه شو چې پښه یې شوله ماته

غږ یې وکړ، مخ یې واړولو شاته

چې اتڼ ونه دروئ، زه روغ رمټ یم

ژوبل نه یم چې لویدلی زه په خټ یم

خو اتڼ ته ادامه ورکړئ یارانو

پر ما زړه مه خوږوئ اې عزیزانو

***

څومره ښکلې د اتڼ لړو سندرې

په زړه پورې هم خوږې لکه شکرې

په اتڼ چې به ځوانان سره حلقه شول

په ورو ورو به د اواز په زمزمه شول

بیا بې جګې کړلې غاړې په بدلو

قدم شاته، قدم مخکې به یې وهلو

د ډولچیانو به په خپل منځ کې سیالي وه

یو د بل ترمنځ به جوړه څه مستي وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتڼچیان به په مستۍ شول په اتڼ کې

خاورې دوړې به شوې پورته په اتڼ کې

پاس د بام پر سر به پېغلو تماشا کړه

یو د بل سره بې پته مشغولا کړه

غوښو ، وریجو نه به ډک وو لوی دیگونه

د ښوروااوو خوندور وو بړاسونه

په کلا کې به کړل پیغلو اتڼونه

یو تر بل به ښکلې وې لکه گلونه

څوک به شپه کې پر اسو باندې سپاره وو

څوک به پلې د واده په لور په تله وو

د توپکو به ډزونه شوه هوا کې

د خوښۍ نغمه به پورته شوه فضا کې

یا به چا خپل زوی ته کړې ښه کوزده وه

یا به زوکړه د پښتون د کور نغمه وه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ تاریخ د غزاګانو تل شاهد وو

چې ولس مو د پردو وړاندې واحد وو

چې یرغل به په موږ پیل شو د پردیو

نو خبر به شو ولس په دې غدیو

بیا به ډول او نغاره د غزا پیل وو

د پردیو به د تېښتې یو لوی سیل وو

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۹ زکال سیپټمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکراینې پېغلې ته

چېرته روانه یې د ناز ښاپیرۍ

په څه نغمه کې یې د ساز ښاپیرۍ

د اوکراین د شنو باغو کوترې

وهي غومبر د چا پر زړو کوترې

بیا دې له چا سره وعده ایښې ده؟

د چا پر زړه دې غلبله ایښې ده؟

دا بختور نصیب د چا دی ښکلې؟

چې لیونی ستا د وفا دی ښکلې

بیا به یې غېږ شي پر تا ډکه نجلۍ

لاس به یې تا کړې غېږ کې کلکه نجلۍ

بیا به دې شونډو نه بوسې اخلي

ستا له دوه سترګو به نشې اخلي

له سپینې خولې نه به دې غږ نه وزي

مستې سینې نه به دې څوږ نه وزي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به شپېږ د ځوانۍ مستې کړي لږ

بیا به نشې د ځوانۍ مستې کړي لږ

ته به د مینې جال کې بنده ښکاري

ښکلې به مینه کې څو چنده ښکاري

سترګې به پټې کړې په مینه مینه

امیل به رنګ وي ستا پر سپینه سینه

بیا به د ونو لاندې سره غونچه شې

د بڼ په منځ کې به مېله مېله شې

ستا په موسکا به څه ښکلا سپره وي

ستا خوشبویي به په هوا سپره وي

ته چې د پېغلو منځ کې میره ښکارې

د چا په زړه کې ته اسیره ښکارې؟

ستا به د مینې پر سبا وي نظر

د لمر د وړانګو به پر تا وي نظر

په رنګینیو کې به نور جوړوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم انځورگر ته به انځور جوړوي

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۹ زکال سیپتمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکه خندا

زموږ مالت کې شوله ورکه خندا

ښنګه يو ځل شوه بې درکه خندا

موږه موسکا غوښته له لويه ربه

په مخه راغله د غم کلکه خندا

ږلې د اوښکو پرې برې وموندې

ولوېده خاورو کې پر ځمکه خندا

زموږ د ښکلو ښکلو پيغلو په خوله

وينو کې سره شوله نازکه خندا

نه يې توبه نه يې ثواب قبول شو

پردي اختر مو کړله سپکه خندا

زموږ پر وطن يې سرې لمبې بلې کړې

شوله ايره په اور کې ځکه خندا

د ټانک په زور دې ملکې ونه شوه

اوس دې په کور کوه ملکه خندا

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۹ز کال اکتوبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشال مېنه

وطن زموږه د اقبال مېنه ده

د مستقبل او هم د حال مېنه ده

ماتې ختیځ او لویدیځ دواړه یو دي

که د جنوب که د شمال مېنه ده

زه یې د سیند لاسونه زړه ته راوړم

د غرونو سر مې د جمال مېنه ده

که کندهار او که کندوز دی که خوست

جلال اباد مې د جلال مېنه ده

که پکتیکا ده، که مزار که هرات

زما د هر یو هېوادوال مېنه ده

زما دوه سترگې دي پغمان او کابل

که د رحمان که د خوشال مېنه ده

کابل-خوشال مېنه

د ۱۹۹۱ ز کال فبروري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي ته

مست مې کړه ساقي چې ليونی شمه

دې خپلې ځوانۍ نه سپېلنی شمه

څه وکړم وختونه د نشې دي نن

لږ به زه بېخوده صحرانی شمه

څه بې کړم دنيا کې چې هر څه دي ډېر

کله شته خندا چې زه موسکی شمه

اوس مې ستا د خوم پته پيدا کړله

ډک مې کړه جامونه درلوگی شمه

کابل-خوشال مېنه

د ۱۹۹۱ ز کال فبروري

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د شوخو سترګو په خومار مې وله

د خوماري نظر په کار مې وله

چې په ښکلا دې تول موسم غوړېږي

حسن ته وایه په بهار مې وله

چې مخامخ شې راته مه مې پوښته

سم بې پروا او بې اختیار مې وله

د ناز توپک چې دې ویشتل زده کړي

جوړه ښکاري شه لکه ښکار مې وله

سترګو ته څه وایې د مخ ائینه کې

ائینه دې زه یم هر سهار مې وله

راشه زما په غېږ کې سره لمبه شه

د سورکو شونډو په انګار مې وله

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال مارچ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شبنمي الهام

مينې نظر د پسرلي راکوه

ځواني ده لږه خوشالي راکوه

زلمی قسمت مې په غمونو سر شو

ته راته خانده او مستي راکوه

چيرته مې بوزه د چمن پر لاره

تازه وختونه ګلابي راکوه

د زړه مارغه مې پکې والوته نن

شور د بلبلو شاهيني راکوه

وايم سندرې تل د باغ پيغلې ته

باغوانه زوم دې يم ښادي راکوه

اوکراين-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زخمي کيږدۍ

د خيال کيږدۍ مې څه نامردو توپانو اخيستې

چې لوړو غرو د چا له لاسه پر اوږو اخيستې

په خړو لارو او درو کې زخمي اوښ لټوم

د وطن دښتې مې نن ورکو کاروانو اخيستې

د تصور پر صحرا وينم سوي سوي بوټي

دا کوچۍ مېنه مې غمجنو شنو لوګو اخيستې

يتيمه کړيکه مې تر غوږ د ماشومانو شوله

د کيږدۍ سيمه بوږنوونکو انګازو اخيستې

چيرته په لاره کې ښپلۍ د بريتورو وينم

د خيال سدرۍ يې له لونګۍ سره لمبو اخيستې

چيرته به پروت وي د کيږديو باغروره خاوند

مسته رمه يې چې د جنګ تورو ماينو اخيستې

ښکلې شپېلۍ يې د هنر شونډو ته تږې ښکاري

د ژوند نغمه يې څه دردمنو فريادو اخيستې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاته به گوري د کوچۍ پیغلې غمجنې سترګې

چې پیغله مینه یې اوس اوښکو لیونو اخیستې

د غم ګولیو زخمي کړي د کیږدۍ لاسونه

د ګودر غاړه ماتو شویو شنو منګو اخیستې

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال اګست

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ښکلې ستا مینه مېله را سره د رومي

ورته ګوره ځنګه ښه را سره د رومي

لکه سیوری تل پر ځنګ را سره ګرزه

په وجود مې سره لمبه را سره د رومي

چې پر شونډو دې زما خومار ویده شو

ساقي څه چې میکده را سره د رومي

زه شهباز یم ستا د زلفو د تارونو

د نغمو دې ترانه را سره د رومي

پیغلتوب دې رانږدې کړه چې لږ پوه شم

د ځوانۍ مسته نشه را سره د رومي

زه به ځان ګڼم حاجي ستا په الفت کې

چې دا ستا د مخ کعبه را سره د رومي

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۱ زکال اګسټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پرخه د صحرا پر سینه پرېوته

سترګه د سبا پر سینه پرېوته

راغله تازه ګي له خوشبویي سره

مسته د هوا پر سینه پرېوته

زما د سترګو اوښکې دي ګلپاڼو کې

نن مې څه غوغا پر سینه پرېوته

شونډې مې د یار د ګلو پاڼې دي

نن چې یې موسکا پر سینه پرېوته

نم په اننګو کې له سورخي سره

مینه د ښکلا پر سینه پرېوته

سترګې دې پیالې د سرو شرابو دي

تنده د مینا پر سینه پرېوته

ستا د نظر اور کې مې ستي سینه

ښه شوله چې ستا پر سینه پرېوته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۱ز کال اګست

(c) ketabton.com: The Digital Library

بربنډ انځور

پرته پر یوه اړخ یوه نجلۍ وه په انځور کې

له پښو نه ټوله لوڅه تر غړۍ وه په انځور کې

سینې یې په یو رنګ لکه غبرګونې پیغلې خوینده

د سترګو تماشا یې ګړندۍ وه په انځور کې

یو لاس یې پر ورانه بل یې تر سر لاندې نیولی

پرته په پاسته کټ په بې غمۍ وه په انځور کې

د لمر د طلایي وړانګو نظر ورته نږدې وو

پردې په یوه خوا ، خلاصه کړکۍ وه په انځور کې

په حسن برابره وه سمبال، وه غونډه منډه

ترې لاندې ښایسته غونډۍ شړۍ وه په انځور کې

د تېرو زمانو ښایسته میز یې وو تر څنګه

له پاسه پرې ولاړه ګلدانۍ وه په انځور کې

نقاش د زمانې ته څه په مینه موسکېدله

عجبه ښایسته یوه ښاپیرۍ وه په انځور کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال سیپټمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اروپا ماشوم ته

ستا هوسونه درد و غم نه لري

ژوند دې اختر لري، ماتم نه لري

ته د نیکمرغه ژوند په غېږ کې اوسې

وطن دې زور، ظلم و ستم نه لري

ته د موسکا په کور کې ژوند کوې تل

اوښکې دې ستر گو ته قدم نه لري

سره دې غمبوري، سپین دې مخ وینمه

گرېوان دې وچ د اوښکو نم نه لري

زموږ ماشوم دی له هر څه بې برخې

غم لري ډېر، کور کې غنم نه لري

پلار يې ټانکونو دی ویشتلی چیرته

مور يې د زړه زخم ته دم نه لري

زموږ له ماشومه خو ته نه يې خبر

د ژوند ټپونه يې ملهم نه لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۱ز کال سیپتمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

يو ځلي مخ ته ائينه ونيسه

پکې د زلفو سلسله ونيسه

پر ښکلي مخ زلفې خورې ورې که

د حسن ورځو ته دې شپه ونيسه

د تورو سترګو شهيدان دې ډېر دي

لږ خو پر خوله باندې توبه ونيسه

زما دې سوې ليونۍ سينې ته

راځه يو ځل مسته سينه ونيسه

چې دې په غېږه کې نشه پربوته

شونډې يې کاږيه اهسته ونيسه

اوکراين-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال سيپتمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویلون

دا کوچنی یار مې څه ښه ساز غږوي

د هر موسم د زړه اواز غږوي

کله وږمې د پسرلي غږوي

کله د مینې یو نیاز غږوي

کله د واورو غرونه وتخنوي

کله رنګین غوندې انداز غږوي

په هر یو تار کې یې نغمې دي پټې

د زړه په کور کې مې یو راز غږوي

کله را یادې کړي نغمې د شپېلۍ

د زړه رباب مې په شهباز غږوي

کله ژړېږي د یو چا په ماتم

کله خوښۍ ته یو اغاز غږوي

کله شاعر، کله شي پېغله مینه

په نرمو شونډو کې یو ناز غږوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۱ز کال اکتوبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوخ موسم

د مني اراده ده چې ځنګلونه لوځوي

ښاخونه د ګلونو او باغونه لوځوي

ها بله ورځ بهار ورته ګنډلې شنې جامې وې

خو نن د ښکليو ونو مړوندونه لوځوي

چنار وو که شاتوت، د ټولو شنې پګړۍ پر سر وې

د زېړې لونګۍ يار يې اوس سرونه لوځوي

د وخت نوي حالات يې اوس سړو شپو ته راباسي

موسم په خپلو لاسو ځمکه غرونه لوځوي

دې ژوند کې پر هر چا باندې سړې تودې تيرېږي

قانون د طبيعت څه پټ رازونه لوځوي

اوکرين-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال اکتوبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ليلا په سپينه خوله کې دې نشې راويښوم

زما د زړه ساقي ته ميکدې راويښوم

چې ستا د ثوابي زلفو تسپې په لاس کې واخلم

زاهد شمه په زړه کې مې کعبې راويښوم

زلمي زلمي اهونه مې ستا حسن ته راوړي

د شونډو په ديره کې دې بوسې راويښوم

د مينې حماسه ده سرې سينې پکې جنگيږي

پالنگ د محبت کې دې خولې راويښوم

د مينې شوگيرونه دې د کاڼي په قسمت شو

د عمر ورځې څه چې ټولې شپې راويښوم

اوکراين-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال اکتوبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جام کور

ساقي دې راته ګوري موږ جامونه جنګوو

خومار کې د ځوانۍ يو څه وختونه جنګوو

د ژوند په غم اباد کې مو فکرونه ياغي شوي

يو وار خو به له خوم سره سرونه جنګوو

ملا دې په خلوت کې په نفلونو چاره وکړي

دا موږ بې د ګنا په نوم خومونه جنګوو

باغوان چې د انګور لويه تحفه ده رالېږلې

دا ځکه يې له تاکه سره زړونه جنګوو

ازل مو په قسمت کې د ژوندون غمونه نغښتي

موسکا نه ترهيدلي قسمتونه جنګوو

قاضي د زمانې رانه نور څه ضمانت غواړي

مستۍ او په خومار کې خپل يادونه جنګوو

اوکراين-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال نوامبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکېدلې څپلۍ

څو به ګنډو خپلې شکېدلې څپلۍ

د ژوند په لار کې سولېدلې څپلۍ

موږ د منزل پر ژړه لاره درومو

پر سر مو تل خپلې نیولې څپلۍ

خلک هوښیار دي، اتفاق لري تل

موږ له خپلو نه ایستلې څپلۍ

موږ په عقل کې اغزي کړلي

له خپلو پښو مو غورځولې څپلۍ

ولې شمله دومره راټیټه شوله

چې په لمن مو دي موښلې څپلۍ

نورو ته لنډه موږ ته لري شوه لار

دې قافلې مو تل خوړلې څپلۍ

اشنا سبا به د رڼا کور ته ځو

یو ځل پښو کړه نازولې څپلۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۱ زکال نوامبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

واورين لاسونه

واورې د باغ پر اوږو ایښي دي ساړه لاسونه

په تشو څانګو کې لوېدلي دي سپاره لاسونه

د واورې سپين څادر پر سر په درانه خوب ويده دي

کنګل رانغښتي دي رانه، درانه درانه لاسونه

وخت د موسم په سپينه خوله سپينې خبرې کوي

ونو تر زنې ورته ايښي دي کاږه لاسونه

شمال د څانګو په رګو کې څه نغمې غږوي

د ژوند رباب ته ښوروي خواره واره لاسونه

بيا به سپرلی شي او د باغ غوټۍ به پېغله شي بيا

له ښکلې ملا نه به يې تاو کمه د زړه لاسونه

اوکراين-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال نوامبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا ساړه ساړه بادونه به چلیږي لا ترځو

د بهار تنکي ګلونه به رژیږي لا تر څو

د تودو لمرو په هیله، تاندې لښتې د دې بڼ

دا له یخه چمنونه به وچیږي لا تر څو

د یوه ارمان لپاره، د سبا سحر په تمه

دا زموږه شوګیرونه به اوږدیږي لا تر څو

نه اسمان شو په کراره، او نه ځمکه په ارام

دا د کاڼو بارانونه به وریږي لا تر څو

د ستم اوږده لاسونه د هر چا ګریوان ته رسي

دلته خیري ګریوانونه به خیریږي لا تر څو

د اسمان زړه غریو نیولی، تندرونه راګوزار دي

د سرو وینو سیلابونه به بهیږي لا تر څو

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال ډیسمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ږدمه پرهرونه د ستم په زړه

شنه به کړم غمونه ټول د غم په زړه

وخت که تمباکو په شاني دود کړلو

کاني به يې وار کړم د چلم په زړه

سر مو د قسمت خوله کې نيولی دی

خط خو دی کش شوی د غنم په زړه

لاره د ژوندن دار ته راکاږي تل

مېخ يې ټک وهلی د قدم په زړه

څوک چې دي د سرو وينو په جام مين

لاس يې تل نيولی د ماتم په زړه

وګوره، د ژوند ښکلا ته وګوره

وشينده ګلونه د عالم په زړه

اوکراين-لووف

د ۱۹۹۱ز کال ډيسمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصویر

اخلمه په زړه کې د موسکا تصویر

سترګو، د نازونو او ادا تصویر

پربوته نظر مې په پې مخو کې

اخلم یې له سترګو د مینا تصویر

ګورمه ائینې ته د نظر د یار

ښکاري پکې زما د تمنا تصویر

کوم یو انځورګر باندې تصویر کړمه

ستا د سپینې غاړې او ملا تصویر

راشه پر سینه مې سینه کېږده لږ

جوړ به کړو د زړونو د درزا تصویر

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۲ ز کال جنوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ښکلیه څه موده راسره تېره کړه

ځې به، یوه شېبه راسره تېره کړه

غم او وصل دوړاه په یوه شپه کې

راشه دا جوړه راسره تېره کړه

را به شي سبا بیا په سبا پسې

نن شپه په سینه راسره تېره کړه

څه مې په راڼه تنکي نظر ولي

دا د وصل شپه راسره تېره کړه

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۲ ز کال جنوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره زرغونه

بیا راوریږي څه تازه د بهارونو باران

ځمکې پر سر دې بیا نخیږي د ځنګلونو باران

دا ویده پېغله خو نن بیا لکه چې وینښه شوله

چې یې مین پرې اوروي د سرو ګلونو باران

اسمانه بیا دې ملا تړلې ده په سره زرغونه

پر خپله ناوې غوړوې د شنو شالونو باران

بیا د سحر له سترګو پاڅېده وینښ شوی نظر

پر زړه د ګلو اوروي د شبنمونو باران

بیا به د لمر زرینې شونډې ښکلوي ګلونه

زړه به مې ورو ورو تخنوي د امیدونو باران

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۲ ز کال اپرېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمرگلی

څه ښکلی تخم یې د ځمکې پر ځیگر کرلی

لمره، خو تاته یې یو گل دی د نظر کرلی

څو مره مین دی دا د وړانگو د ښکلا خریدار

چې له بېلتونه یې تور داغ د زړه پر سر کرلی

دا خو به زور د محبت وي چې کړېږي پسې

زړه ځېره کې چې یې رنگ د ماذدیگر کرلی

چې له سحره تر ماښامه یې دیدن کوي تل

ژوند یې تر پایه په رگو کې څه اثر کرلی

هیڅ یې د مینې سجده سپوږمۍ ته ونه کړله

لمرگلي زړه باندې تصویر د ښکلي لمر کرلی

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۲ ز کال جولای

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېوتی کاروان

په اوږده لاره کې په شپو واوښتو

په بې سحره شوگیرو واوښتو

موږه سپاره وو د شېبو پر اوږو

مودې شوې ختمې په کلو واوښتو

په څه بې لاره منزلونو سر شو

گلونه سوي په اغزو واوښتو

للمو شېبو ته مو باران غوښتلو

خو په سیلاب د وینو سرو واوښتو

موږه د بخت پر اس وو زین تړلی

لکه چې اس نه وو په خرو واوښتو

موږ له کاروان سره پر لاره لوټ شو

په لویه لاره کې په غلو واوښتو

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۲ز کال جولای

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرونه

سرونه نه دي پرې کوي چې د عزت سرونه

د وينو تږې وي همېش د جهالت سرونه

لاره مو نه ده غځېدلې د سحر په لوري

په اوږو بار دي د نااهلو د غفلت سرونه

دا سې کوپړۍ خو په ځنګله کې هم بې شماره وينم

د انسانانو منځ کې جګ دي د وحشت سرونه

کاشکي دغه ماغزه خو خدای پرې لورولي نه واي

په هر قدم کې دي ولاړ د جنايت سرونه

يا خو مې سترګې شه ړندې چې چيرته نه وينمه

چې سرو لمبو ته غورځوي د انسانيت سرونه

وږی ښامار د زمانې لکه چې نه مړيږي

چې هره ورځ خولې ته راکاږي په نوبت سرونه

زخمي وطن خو دې لږ.ما په دې خبره کړي پوه

چيرته ورک شوي د وختونو د غيرت سرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۲ز کال اگسټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځنګ کې د لیلا یم په چمن ولاړ

زړه مې دی د زلفو په خوتن ولاړ

نه دي تخنوم چناره سپین بدن

لاس مې د لیلا په سپین بدن ولاړ

ستا غوټۍ مې خوښې دي ماليارہ خو

اوس یم د پیۍ مخې په دیدن ولاړ

ځه چې په صحرا کې مېله جوړه کړو

دلته خو ماليار دی قهرجن ولاړ

کله چې دا ستا له غېږې پاڅېږم

ژر شمه په فکر د وطن ولاړ

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۲ز کال اګست

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنده

ما یې په وصال کې د کلونو تنده ماته کړه

غیږه کې یې ما نن د عمرونو تنده ماته کړه

چا یې ځواني خاورې کړه دیدن پسې پوهیږمه

ما یې په ځوانۍ د جنتونو تنده ماته کړه

چا یې بېلتانه کې د ځیگر د وینو جام که مات

ما یې پر پالنګ د وصالونو تنده ماته کړه

څوک یې د بوسې په تمه لیکي د غزل کتاب

ما یې د سرو شونډو په خوندونو تنده ماته کړه

څوک یې د ګلونو په سرو پاڼو کې ښایستویني

ما یې د سپین مخ په ښایستونو تنده ماته کړه

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۳ ز کال اپریل

(c) ketabton.com: The Digital Library

انځورګره ځمکه

د پسرلي ناوې راوړې څه وربښمينې غوټۍ

چې د صحرا غاړه کې زانګې لونګينې غوټۍ

دلته چمن، دلته باغونه او سيندونه ناڅي

دلته ورږمې دي نڅوي د ناز حسينې غوټۍ

پيغلوټو څانګو په شنو زلفو کې ټومبلي دي نن

په تنکو ګوتو راته ښيي سرې او سپينې غوټۍ

دا نزاکت د پسرلي دی چې پر زړه مې لګي

د هوس سترګو ته مې نيسي نازنيني غوټۍ

دا انځورګره ځمکه څه ماهر لاسونه لري

په خړو ګوتو جوړوي راته رنګينې غوټۍ

اوکراين-لووف

د ۱۹۹۳ ز کال مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سکروټې

ساه مو لوګی چې بند په بند تېروي

سینه سکروټو کې څه ژوند تېروي

زموږ د تورو د پوالو غاښونه

دا سره اورونه په څه خوند تېروي

وخت د باروتو د بلا خېټې ته

ډ کې منګولې په ښه شخوند تېروي

خپله په سرو وینو کې عرق تر ستوني

بل ته ټول عمر دوی په پند تېروي

ډ برین زړونه، ډ برینې سترګې

توري لوخړې په ابلبند تېروي

څه سرې خورې د وخت ټوکې شولې

ژوندي سرونه لکه قند تېروي

روسیه- مسکو

د ۱۹۹۵ ز کال سیپټمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خوب کیسه

بیګا مې ولیده زمری په خوب کې

لویه تنه، ببر مغزی په خوب کې

پلار مې یې غاړه کې ځنځیر تړلی

لکه یو چا چې وي اسیر تړلی

کله یې ځان سره چکر ته بوزي

کله یې د کلي ماذدیګر ته بوزي

ده ته تابع خو موږ ډار ېږو ترینه

په هر نظر کې ډېر لړزیږو ترینه

پلار را ته وایي، بچو مه ویرېږئ

زما له یاره تا سو څه ویرېږئ ؟

داسې ښکارېږي چې یې یار وي مین

شخو بریتو باندې د پلار وي مین

په یوه کوټه کې هره شپه خوب کوي

زما له پلار سره جوړه خوب کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا دا خوب راته تعبیر غونډې کړه

په پښتو ژبه یې تفسیر غونډې کړه

روسیه- مسکو

د ۱۹۹۲ ز کال جون

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

شبنم نه دې د غاړې مرغلره جوړوم

ښکلا ته دې امېل له سپین سحره جوړوم

گلونه د نړۍ دې ښکلې ستا له سره جار شي

تالونه دې په زلفو کې دلبره جوړوم

بوسه د اننگو دې په ثواب کې راته راکړه

شربت د سپینې خولې دې له کوثره جوړوم

نظر دې لکه اس زما په زړه وزلوبه کاندې

میدان ورته د منډو له ځیگره جوړوم

هنر دې په ښکلا کې راته څومره ښه ساتلی

جانانه له ښایست نه دې سندره جوړوم

روسیه-مسکو

د ۱۹۹۲ز کال اگست

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګاونډيان

ښکلي تي لرونکي او مرغان شته طبيعت کې
ځنګ کې ورسره خزنده ګان شته طبيعت کې
پورته په هوا کې، لاندې ځمکه، سمندر کې
زانه هم غرڅه، پيل او کبان شته طبيعت کې
ښکلي شنه باغونه د توتيانو په غږ مست دي
ډک دي چمنونه، بلبلان شته طبيعت کې
دښتې د شاهين د افريقا که د اسيا دي
غرونو کې نامتو يې هم بازان شته طبيعت کې
وړاندې په ځنګله کې د زمريانو غړمبهار دی
بل خوا ته ګيدړې او سويان شته طبيعت کې
پاس د سايبيريا سختو سړو کې يږې ګرزي
هلته هندوستان کې بيزوګان شته طبيعت کې
زهر يې انسان علاجوي او هم يې وژني
دغسې عجيب غوندې ماران شته طبيعت کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل خواته د شاتو مچۍ زبېښي سره ګلونه

ډک يې مېلمه پاله ګبينان شته طبيعت کې

سترړي له کاروانه مو اسونه او کچر دي

داسې دورمنزله لا اوښان شته طبيعت کې

غوښې که هګۍ دي، که پوستکې يا وړۍ دي

وړۍ ورته موږ غوندې انسان شته طبيعت کې

فکر ورته وکړه، موږه ټول يو د دې کلي

څنګ کې راسره همسايه ګان شته طبيعت کې

روسيه-مسکو

د ۱۹۹۲ ز کال سيپټمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

داستان

د مینې یاد کې دې لیکم د څو سلګیو داستان

د زړه قلم ته ورکوم د رنګینیو داستان

دوه اتلان دې دي د سترګو چې حملې کوي تل

خو په ادب کې جوړوي د دوو غمیو داستان

غلچک نظر دې راته راوړي د سکروټو لپه

د زړه له تله جوړوي د شنو لوګیو داستان

ستا په الهام شمه شبنم، اوبه اوبه شمه زه

د زلفو تار کې دې لیکم د سرو غوټیو داستان

د مخ استاد چې دې رازده کړه د ښکلا شاعري

ورته به دود کړمه د ژوند د سپیلنیو داستان

روسیه-مسکو

د ۱۹۹۲ ز کال سیپټمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شپو حلالول

نن په لاس کې مې چړې دي شو ګیرې حلالوم
لکه لمر ورپسې ګرزم تورې شپې حلالوم

د سحر ناوکۍ راشه د زړه درد مې که راویښ لړ
په فریاد مې د ظلمونو تماشې حلالوم

د ځنګله څڼې کړه غوړې اې بارانه په عطرونو
خوشبويي ته دې موسمه حادثې حلالوم

د تنکيو هيلو باغ ته يې زما تبر نيولی
د دې پڅو هوسونو به شېبې حلالوم

ماذديګره ته خو ولاړې، په سپېدو مې سلام وايه
هره ورځ يې په ارمان کې اند ېښنې حلالوم

اې د خيال ښکلی نقاشه، ته استاد زه به شاګرد شم
منظره به د بدرنګې زمانې حلالوم

روسيه-مسکو

د ۱۹۹۲ ز کال سيپتمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زاهد ته

زاهده تا په ژوند کې څه لیدلي

نه دي ترخه، نه دي خواږه لیدلي

سپیره خلوت، سپیره پرهیز کې اوسې

نه دي موسکا، نه دي لېمه لیدلي

ستا د جنت غلمان مې ستا په تعبیر

د حورو منځ کې د هر پراته لیدلي

ته د هغې نړۍ کوثر ته یې ناست

د خیال په خوب کې دې ویده لیدلي

راځه مېلمه شه، د جام خوند وڅکه

د ساقي سترګو رپیده لیدلي

په دې دنیا کې یو خومار ووینه

ما د لیلا لیمو کې ښه لیدلي

یو وار صوفي شه، دوه ثوابه وکړه

هغه دا دواړه ما لیده، لیدلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

روسیه-مسکو

د ۱۹۹۲ ز کال اکتوبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه يې وينم

دا دنيا د ظلم کور دی زه يې وينم

پکې ځکه شر او شور دی زه يې وينم

بده ورځ د غريبانو په قسمت ده

له ازله يې بخت تور دی زه يې وينم

چا د بل پر برخه خېټه اچولې

د قدرت پر نيلي سپور دی زه يې وينم

هم يې کور په سر و لمبو د مظلوم وسو

د بر يې کړی تېری زور دی زه يې وينم

پکې سوځي وروسته پاتې ملتونه

دغه داښ او دغه اور دی زه يې وينم

روسيه-مسکو

د ۱۹۹۲ ز کال اکتوبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلوریزې

د ارمان د زړه په کور کې

امیدونه دي په شور کې

که یو غلی سحر راشي

تورې شپې به په یو لور کي

***

وچه لاروچ یې گودر دی

وچې شونډې، تږی لمر دی

وچې دښتې دي بې پایه

د باران پر لور سفر دی

روسیه-مسکو

د ۱۹۹۷ زکال نوامبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمونیه

زه د دې خوږینې ارمونیې پر سینه

د نیمې شپې د ترانې پر سینه

د زړه لاسونه ښکته پورته کوم

د زړه غړونه ښکته پورته کوم

غواړم د مینې یو غزل ونیسم

د شعر په لاس د هنر ګل ونیسم

غواړم پردو کې یې نڅا مسته کړم

د پیغلو مینه او موسکا مسته کړم

خو ارمونیه زما د ګوتو پر مخ

زما د زړه د لاس د ګوتو پر مخ

غواړي د ستړي ژوند خولې ماتې کړي

یو څو سرې سرې نغمې ماتې کړي

زه پرې اواز د یا قربان وباسم

د غوږ پردې پرې د اسمان وباسم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوارم چې واوري د ژوندون یاغیتوب

د خوشالۍ د لار د یون یاغیتوب

تل به یې شور کې زلمیتوب غږوم

دې ژوند ته ښکلی یاغیتوب غږوم

روسیه-مسکو

د ۱۹۹۸ ز کال فبروري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناکامه لوبه

چې له موږه ان تېر شولو په څنګ کې

د قسمت ګرېوان مو څیري شو په جنګ کې

موږ په خپلو ککریو لوبې کړې

یو د بل ګرېوان نیولی په غورځنګ کې

موږ د خپلو وینو دارو ته مستي کړو

دغه کار مو حساب کړی دی په ننګ کې

د باغ پیغله مو زخمونه ښکلوي خپل

سره غمونه یې نڅېږي په پالنګ کې

څه ناکامه او بې سوره ساتیري ده

چې یارانو کوټ خوړلی دی په رنګ کې

روسیه-مسکو

د ۱۹۹۸ ز کال فبروري

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخامخ

ستا د مخ ليدو ته مخامخ يمه

گل غوندې سپرلو ته مخامخ يمه

ربړ غوندې تاو درنه نظر مې شو

ستا دوو ليندو ته مخامخ يمه

زما او ستا نظر چې غبړ په غبړ شولو

زړه يمه ښيښو ته مخامخ يمه

ستا د مينې باغ راته پغمان شولو

لاس شو مه مڼو ته مخامخ يمه

تاک وی که انگور وی ستا په شونډو کې

رند يمه پيالو ته مخامخ يمه

ستا د خولو سيند کې چې لامبو وهم

کاڼی يم اوبو ته مخامخ يمه

روسيه-مسکو

د ۱۹۹۸ ز کال مى

(c) ketabton.com: The Digital Library

البوم

مستې مستې پیالې راکړه

ساقي بیا یمه راغلی

د یو خوم په تماشه کې

غواړم تېر یادونه یاد کړم

د وطن د لوړو غرونو

چې سپېدو ته هر کلی کړي

او پر خپلو اوږو باندې

نازوي د سحر ناوې

راته ونبیه درې چې

د شپېلۍ پکې نغمې وي

د شپانه د گوتو ریتم

وي رمې په گډا کړې

راته ښیه په ځنگله کې

رنگینه ښکلا د ونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې رنګين لرې په زړه کې

د غوټيو ارمانونه.

راته ښيه خړ کورونه

چې لرګينې دروازې يې

د کلونو په تال زانګې

لويوي نوي نسلونه

په پياوړې سينه زغمې

د شپو ورځو قدمونه.

راته ښيه په هر سيند کې

د سخي څپو زړګی چې

تويوي پر ځمکه مينه

جوړوي له شنو رنګونو

د غنمو اميلونه.

ساقي راکړه يو څه نور هم

پيمانه کړه راته ډکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د خیال له سترګو لري

کړه د غم ټپي تصویر چې

نور مې بد ورنه راغلې.

راته راکړه په پیاله کې

یو البوم د ژوندانه چې

د خوښۍ یو څو خوماره

یې په سترګو کې ژوندي وي.

روسیه-مسکو

د ۱۹۹۸ ز کال جولای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناجوړه لار

زموږ د ستړيو ستړيو هيلو

ارمانونو لارې،

سپيره ټپونه سرې سينې پورې

کتار تړلي

زموږ د زړه د لويو غرونو

د غرور غېږه کې يې

د مايوسۍ چاړه ټومبلې نبغه

اوس زموږ ستړې هيلې

ګوره دعا کوي

اسمان ته ګوري

ګوندې چې خدای يې کړي دعا قبوله.

روسيه-مسکو

د ۱۹۹۸ ز کال جولای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویده جشن

تېر شوه، ډېر کلونه تېر شوه

زموږ جشن ویده شوی

په خوبنۍ کې په سرو سترګو

خپلې اوښکې څڅوو موږ

د غمجنې موسکا خوله کې

مو د سرو وینو مستي ده.

دلته هر چاته خوبنې شته

هم د لوی هم د واړه شته

د هر چا پېغله خندا ده

د هر چا زړونه زلمي دي.

په دې تکو شنو کوځو کې

د مالت د هرې ونې

ژوند په مینه پیل شوی

هم په ښار هم په ځنګلو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره پاڼه، هر ګلبوټی

په رنګينو سترګو خاندي

خوښي تل دلته او سېږي

دا يې کور او دا يې اوردی

هره ورځ زېږوي نوي

نوي نوي اميدونه

تېر شوه، ډېر کلونه تېر شوه

خو زموږ د کلي خلک

ناست د غم پر سره انګار دي

ځمکه ډکه له سکروټو

او اسمان لمبه لمبه دی

نه اختر لري، نه جشن

اميدونه يې سنګسار دي

نه چا سترګې توري کړې

نه چا ځنې غوړې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ خوبنې ده سپېره کونډه

نه اتڼ شته، نه واده شته

زموږ شوق دی زخمی شوی

پښې مو نه جوړېږي ډول ته

زموږ اتڼ مرور شوی.

تېر شوه، ډېر کلونه تېر شوه

زموږ جشن لا ویده دی

نشته څوک پر دغه سیمه

چې له خوبه یې راویښ کړي.

روسیه-مسکو

د ۱۹۹۸ ز کال اګست

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونه

ته د زمان پر اوږو ګرځې، شنې سندرې وايې

تا د خزان په تکه زېړه خېره

څه جادويي غوندې شين چوف ويلی

ته د شنه ژوند زړه کې راخېژې او لوېږې پسې،

خو پسرلی زېږوې.

ته د سره اوړي په تودو ګوتو کې

لکه نکريزي شنه او سره رنګونه

ژوند ته اختر راولې.

ته د سپين ژمي په ساړه بدن کې

ساړه ساړه رګونه

ساړه ساړه اسويلي

په توده ساه بدلوې.

ته لکه دنګه، چته پېغله کوچۍ

د يون پر اوښ سپره يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

او شین سالو دې په سر

ورو ورو له ژونده سره،

پر یوه لاره درومې

بېره دې نشته،

زه پوهېږم په دې

ته یې د صبر ونه.

روسیه-مسکو

د ۱۹۹۸ ز کال اکتوبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

له ښاغلي فخرالدين پتوال څخه د زړه له کومي مننه کوم چې د دې کتاب د چاپ مالي لګښت يې کړی دی. د دوی فرهنګي احساس د قدر وړ ګڼم، کور دې يې ودان وي.

د دې کتاب کمپيوټري لګښت ښاغلي عبدالولي سرتور پر غاړه واخيست، له دوی نه هم ډېره مننه کوم، د ژوند په ټولو چارو کې دې يې خدای (ج) بريالی لري.

م. ط. کانی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه پېژندنه

نوم: محمد طاهر کلې.

دزوکړې ځاي: دکندز ولایت د دښت ارچي د ولسوالۍ دشورخان
جم(دسلیمانخیلو کلي)۱۳۴۴.

زده کړې: لومړنۍ، د دښت ارچي د ولسوالۍ ددوران کلي
لومړنۍ ښوونځی.

منځنۍ: دکابل درحمان بابا لیسه، ۱۳۶۳ل،ل کال.

لوړې: داوکراین جمهوریت، دلووف دښارپوهنتون،
دټولنیزواو کلتوري علومو پوهنځي، ۱۹۹۱ زیږدیز کال.

محمد طاهر کلې له ۱۹۹۶ کال راهیسي په مطبوعاتو کې کار
پیل کړی دی. دی په ۱۹۹۷ کال کې له مسکوه دخپریدونکې
ورځپاڼې (اواز) مسؤول مدیر. وروسته بیاده په ۱۹۹۹ کال کې له
مسکو نه دخپریدونکي اونیزې(کابل) چلول په غاړه
درلودل.

تنکي پڼې دده لومړنۍ چاپي اثر دی.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library